

SKO.54.23.2020

Olsztyn, dnia 24 lipca 2020 r.

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz.256 ze zm.) - Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie w składzie:

Przewodniczący - Marek Wachowski
Członkowie: - Maciej Stasiewicz
- Przemysław Grzyb

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 24 lipca 2020 r. odwołania Związku Zawodowego Pracowników Administracji Samorządowej Urzędu Miasta w Olsztynie od decyzji Prezydenta Miasta Olsztyna z dnia 25 maja 2020 r. nr OK.1431.69.2020 w sprawie odmowy udostępnienia informacji publicznej dotyczącej wynagrodzeń każdego z pracowników zatrudnionych w Urzędzie Miasta Olsztyna według stanu na dzień 31 grudnia 2019 r. we wszystkich komórkach organizacyjnych Urzędu Miasta zgodnie z załączonym schematem

rozstrzygnęło

uchylić w całości decyzję będącą przedmiotem odwołania i przekazać sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 11 marca 2020 r. Komisja Zakładowa Związku Zawodowego Pracowników Administracji Samorządowej Urzędu Miasta Olsztyna zwróciła się do Prezydenta Olsztyna z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej. Wnioskodawcy zażądali przekazania im informacji dotyczącej wynagrodzeń każdego z pracowników zatrudnionych w Urzędzie Miasta Olsztyna według stanu na dzień 31 grudnia 2019 r. we wszystkich komórkach organizacyjnych Urzędu Miasta zgodnie z załączonym schematem tabelarycznym. Informacja miała zostać udostępniona poprzez przesłanie w formie pliku pdf na wskazany adres poczty elektronicznej.

Pismem z dnia 24 marca 2020 r. organ I instancji wezwał wnioskodawcę do wykazania szczególnej istotności dla interesu publicznego w uzyskaniu wnioskowanej informacji publicznej. Wskazał również, iż wnioskowana informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej.

W odpowiedzi, pismem z dnia 8 kwietnia 2020 r. wnioskodawca stanął na stanowisku, iż wnioskowana informacja ma charakter informacji prostej. Związek zmodyfikował również swój wniosek poprzez odstąpienie od wymogu podania informacji publicznej dotyczącej „uzasadnienia przyznania dodatku specjalnego” ujętego w ostatniej kolumnie podanego schematu tabelarycznego.

Ostatecznie decyzją z dnia 25 maja 2020 r. znak OK.1431.69.2020 Prezydent Miasta Olsztyna odmówił udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej w żądanym zakresie. W uzasadnieniu swojej decyzji podał, iż wnioskowana informacja publiczna bezsprzecznie ma charakter informacji przetworzonej. W przedmiotowej sprawie aby udzielić żądanej informacji publicznej organ musiałby zwrócić się do poszczególnych referatów o wydanie schematów organizacyjnych wszystkich komórek organizacyjnych, przypisać każdego pracownika do odpowiedniego referatu, sprawdzić wysokość dodatku stażowego w specjalnym programie oraz przejrzeć akta osobowe każdego z pracowników lub byłych pracowników, w celu ustalenia wysokości dodatku specjalnego. Następnie będzie konieczne przeanalizowanie, którzy pracownicy korzystają z prawa do ochrony informacji o wysokości wynagrodzenia i zwrócić się do takowych o wyrażenie zgody na ujawnienie ich zarobków,

albowiem w urzędzie zatrudnionych jest szereg pracowników, którzy nie pełnią funkcji publicznej. Ostatecznie należałoby wytworzyć zestawienie wg wskazanego przez wnioskodawcę wzorca. Organ zwrócił uwagę, iż wnioskowana informacja dotyczy około 640 pracowników urzędu. W dalszej części organ I instancji wskazał, iż w jego ocenie udostępnienie wnioskowanej informacji publicznej nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Organ I instancji stanął na stanowisku, że uzyskanie przez wnioskodawcę informacji publicznej nie sposób zakwalifikować jako działania podejmowanego w interesie większej społeczności. Ogólnie wskazał, iż prawodawca na gruncie ustawy o związkach zawodowych w odrębnym postępowaniu uznał, iż tego rodzaju informacja nie jest niezbędna dla prowadzenia działalności związkowej (społecznej). Tym samym nie występuje szczególnie istotny interes publiczny w uzyskaniu takiej informacji.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie złożyła Komisja Zakładowa Związku Zawodowego Pracowników Administracji Samorządowej Urzędu Miasta Olsztyna. Decyzji organu I instancji zarzuciła naruszenie norm postępowania tj. art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 §3 Kpa, w sposób mający istotny wpływ na wynik sprawy oraz wydanie decyzji z naruszeniem właściwych norm prawa materialnego tj. art. 16 ust 1 w zw. z art. 3 ust 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Komisja wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. W uzasadnieniu swojego odwołania odniósł się do wskazanych na wstępie zarzutów. Podniosła, iż w jej ocenie wnioskowana informacja publiczna ma charakter informacji prostej, której udostępnienie nie wymaga nakładu środków i zaangażowania pracowników co negatywnie wpłynęłoby na tok realizacji zadań organu zobowiązanego. Wskazano, iż takie czynności jak selekcja dokumentów czy ich analiza nie powodują powstania nowej informacji. Podobnie czasochłonność i trudności organizacyjno-techniczne nie mogą ograniczać prawa do uzyskania informacji publicznej. Przy czym w ocenie skarżących takie problemy nie miałyby miejsca z uwagi na możliwość wykorzystania programu kadrowo-płacowego urzędu.

Rozpatrując sprawę w postępowaniu odwoławczym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie zważyło, co następuje:

Dostęp obywateli do informacji publicznej reguluje ustawa z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2019r., poz. 1429 z zm. – zwana dalej ustawą). Ustawa ta zawiera przepisy, które określają zasady realizacji zapisanego w art. 61 ust. 1 Konstytucji RP prawa obywatela do uzyskania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcję publiczną. Ustawa z dnia 6 września 2001 r., kompleksowo reguluje zakres podmiotowy, przedmiotowy jej stosowania oraz procedurę dostępu do informacji publicznej wskazując również ograniczenia w jej udostępnianiu.

W pierwszej kolejności należy ustalić czy wnioskowane przez Związek Zawodowy Pracowników Administracji Samorządowej Urzędu Miasta w Olsztynie informacje stanowią informację publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Pojęcie informacji publicznej ustawodawca określił w art. 1 ust.1 i art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W świetle ustawy informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 ustawy. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym wskazuje się, iż przy wykładni pojęcia "informacja publiczna" należy kierować się art. 61 Konstytucji RP, w myśl którego prawo do informacji jest publicznym prawem obywatela, realizowanym na zasadach skonkretyzowanych w ustawie. Informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej, treść wystąpień i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie, do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą. Informację publiczną stanowi więc treść

wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z organem bądź w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio wytworzonych przez organ, jak i te, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań a także te, które tylko w części dotyczą organu, nawet gdy nie pochodzą wprost od niego (por: postanowienie NSA z dnia 11 grudnia 2002 r., II SAB 105/02, Lex 137863, wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 czerwca 2007 r., II SAB/Wa 175/06, Lex 340013 oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 marca 2006 r., II SAB/Wa 1/06, Lex 197599).

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie składu orzekającego Kolegium, bezsprzecznie wnioskowana przez zainteresowanego informacja ma charakter informacji publicznej. Dotyczy bowiem co do zasady gospodarowania szeroko rozumianym majątkiem publicznym, a ta kategoria spraw została wymieniona w katalogu zawartym w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit f oraz art. 6 ust 1 pkt 5 lit c ustawy o dostępie do informacji publicznej. Pojęcie majątku rozumiane powinno być w sposób szeroki, to jest z uwzględnieniem zarówno aktywów jak i pasywów występujących po stronie danego podmiotu. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, iż w stosunku do osób pełniących funkcje publiczne stosuje się w ograniczonym zakresie przepisy pozwalające na wyłączenie jawności informacji ze względu na prywatność osoby fizycznej. Jawne będą zatem wszelkie akty (rozstrzygnięcia) związane z takim osobami dotyczące zmiany ich uposażenia, przyznania premii, nagród czy też dotyczące powierzenia i warunkach wykonywania funkcji (vide: WSA w Opolu z dnia 4 października 2005 r. sygn. II SA/Op 399/04). Należy również odróżnić ujawnienie indywidualnego wynagrodzenia pracownika a ujawnienie wynagrodzenia na danym stanowisku. Udzielenie informacji o wysokości środków publicznych wydatkowanych na wynagrodzenie określonego pracownika jednostki publicznej, a taka, jak wskazano wyżej, informacja ma charakter informacji publicznej, nie zawsze będzie oznaczało ujawnienie rzeczywiście wypłaconego wynagrodzenia, na które może składać się wiele elementów, jak też mogą być z niego dokonywane potrącenia z różnych tytułów. Podkreślić należy, że o ile ujawnienie wynagrodzenia "zasadniczego" funkcjonariusza nie będzie ograniczone prawem do prywatności to już różnego rodzaju dodatki np. o charakterze pomocy socjalnej mogą być taką ochroną objęte (np. świadczenia związane w chorobą członka rodziny). Potencjalnie ochronie będą podlegać także potrącenia np. z tytułu alimentów. Udzielenie informacji publicznej w postaci danych o wysokości wynagrodzenia osób zatrudnionych w jednostkach finansowanych ze środków publicznych zazwyczaj nie musi się wiązać z koniecznością ingerencji w ich prawnie chronioną sferę prywatności. Dzieje się tak przede wszystkim wówczas, gdy w danym podmiocie na określonym stanowisku zatrudnionych jest kilka osób. Udostępnienie informacji publicznej polega bowiem na ujawnieniu wysokości wynagrodzenia wypłacanego na określonym stanowisku, bez wskazywania danych osobowych konkretnej osoby. Informacją publiczną nie jest bowiem to, jakie wynagrodzenie otrzymuje konkretna osoba, ale kwota wydawana na utrzymanie danego etatu ze środków publicznych. Stanowisko to jest przeważające w orzecznictwie sądowo-administracyjnym (vide wyrok NSA z dnia 18 lutego 2015 r., I OSK 695/14, wyrok NSA z dnia 5 lipca 2017 r. sygn. I OSK 2559/15, wyrok NSA z dnia 18 lutego 2015 r. sygn. I OSK 796/14, wyrok NSA z dnia 30 września 2015 r. sygn. I OSK 1853/14) i popiera je skład orzekający Kolegium.

Nie budzi również wątpliwości, iż stosownie do art. 4 ust 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej Prezydent Miasta Olsztyna jest ustawowo podmiotem obowiązany do udostępnienia informacji publicznej jako podmiot wykonujący zadania publiczne.

Przedmiotem sporu w rozpatrywanej sprawie jest niewątpliwie kwestia udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej jako informacji prostej albo przetworzonej. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy, prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. W niniejszej sprawie rozstrzygające jest zatem

to, czy żądane przez wnioskodawcę informacje stanowią informację "przetworzoną", czy też informację prostą, dostępną dla każdego, niezależnie od istnienia interesu publicznego. Z kolei uznanie żądanych informacji za informację "przetworzoną", uzasadniałoby analizę tego, czy mamy do czynienia z sytuacją "szczególnie istotną dla interesu publicznego" i wówczas kwestia interesu publicznego musiałaby zostać przeanalizowana.

Informacja publiczna przetworzona to taka informacja, na którą składa się pewna suma tak zwanej informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej, nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów. Takie zabiegi czynią zatem informację prostą, informacją przetworzoną, której udzielenie skorelowane jest z potrzebą wykazania przesłanki interesu publicznego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 października 2006r., sygn. akt I OSK 1347/05, Lex nr 281369). Kolegium także w pełni podziela pogląd, iż w sytuacji, gdy podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej nie dysponuje na dzień złożenia wniosku gotową informacją, a jej udostępnienie wymaga podjęcia dodatkowych czynności, polegających na sięgnięciu np. do dokumentacji źródłowej, dokonanie zestawień i analiz wtedy wytworzenie dokumentu żądanej treści wskazywać będzie na proces jej przetworzenia. Wówczas żądana informacja będzie miała charakter informacji przetworzonej, tj. takiej, która co do zasady wymaga dokonania stanowczych analiz, obliczeń, zestawień statystycznych połączonych z zaangażowaniem w ich pozyskaniu określonych środków osobowych i finansowych (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2007r., sygn. akt II S.A./Wa 1048/07, Lex nr 368241). Organ pierwszej instancji nie mógł wydać żądanej informacji bez podjęcia dodatkowych czynności. Czynności te musiałyby być bowiem związane z przeprowadzeniem analiz i zestawień. Jak wynika bowiem z akt sprawy, organ I instancji nie dysponuje wnioskowaną informacją. Aby ją udzielić musiałby co najmniej dokonać analizy akt osobowych około 640 pracowników (na dzień 31 grudnia 2019r.) i innych danych źródłowych znajdujących się systemie informatycznym urzędu oraz sporządzić stosowne zestawienie według schematu przedstawionego przez wnioskodawcę. Dodać należy, że informacja przetworzona to taka informacja, która została przygotowana „specjalnie” dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów (tak: wyrok WSA w Krakowie z dnia 30.01.2009 r. sygn. II SA/Kr 1258/08, wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2013 r. sygn. I OSK 89/13). Proces przetworzenia, którego istotnym elementem jest włożenie wysiłku intelektualnego w przygotowanie informacji, musi prowadzić do uzyskania jakościowo nowej informacji. Mamy zatem do czynienia z opracowaniem informacji jednostkowych i wykreowaniem nowego typu informacji (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 19.12.2005 r. sygn. SAB/Wr 47/05). W ocenie Kolegium nie może budzić wątpliwości, iż organ I instancji nie posiadał wprost wnioskowanej przez skarżącego informacji i dla jej wytworzenia niezbędne jest przeprowadzenie pewnych działań implikujących powstanie nowej jakościowo informacji. Taka nowa jakościowo informacja będzie inną jakościowo informacją prowadzącą do oceny danego zjawiska, określonej interpretacji, znalezienia różnic albo podobieństw (podobnie wyrok WSA w Warszawie, sygn. II SA/Wa 978/09). Przetworzenie może bowiem polegać np. na wydobyciu poszczególnych informacji cząstkowych z posiadanych przez organ zbiorów dokumentów (które to zbiory mogą być prowadzone w sposób uniemożliwiający proste udostępnienie gromadzonych w nich danych) i odpowiednim ich przygotowaniu na potrzeby wnioskodawcy (opracowaniu nawet prostego zestawienia w tym zakresie). Tym samym również suma informacji prostych, w zależności od wiążącej się z ich pozyskaniem wysokości nakładów jakie musi ponieść organ, może być traktowana jako informacja przetworzona (vide: wyrok NSA z dnia 5 września 2013 r., sygn. I OSK 866/13). Powstaje zatem zupełnie nowa jakość co dotyczy również zebrania wielu informacji prostych, ponieważ nakład pracy przy ich zebraniu powoduje, że wykracza to poza zwykłą działalność

podmiotu zobowiązanego, co z kolei powoduje, że stworzony zostaje nowy zbiór charakteryzujący się w istocie nowymi cechami nie istniejącymi w chwili złożenia wniosku. Nie można zatem przyjąć, że z informacją przetworzoną mamy do czynienia tylko wtedy, gdy nowe dane są tworzone niejako "od zera" bez wykorzystania informacji znajdujących się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego (podobnie: wyrok NSA z dnia 10 kwietnia 2019 r. sygn. I OSK 1920/18).

Skoro mamy tu więc do czynienia z informacją publiczną przetworzoną, niezbędne jest występowanie po stronie wnioskodawcy szczególnie istotnego interesu publicznego. Stosownie bowiem do art. 3 ust 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Powinność wykazania interesu publicznego jako podstawy żądania udzielenia informacji przetworzonej spoczywa, co do zasady, na autorze wniosku o udzielenie takiej informacji, zgodnie z regułą koniecznego współdziałania organu i podmiotu ubiegającego się o załatwienie określonej sprawy w konkretny sposób (na co sądy administracyjne zwracały uwagę- zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2007r., sygn. akt II SA/Wa 1048/07, Lex nr 368241). Informacja przetworzona winna bowiem być udostępniona jedynie wtedy, gdy jest to szczególnie istotne z punktu widzenia obiektywnie rozumianego interesu wielu niezindywidualizowanych podmiotów, traktowanych wspólnie jako jeden podmiot. Udostępnienie informacji nie powinno nastąpić wyłącznie w interesie prywatnym. Bez znaczenia jest tu deklaracja wnioskodawcy dotycząca istnienia interesu publicznego. Ocena charakteru interesu leżącego u podstaw wniosku winna abstrahować od deklarowanych intencji wnioskodawcy, a być dokonana według kryteriów obiektywnych. Pojęcie "interesu publicznego" jest pojęciem niedookreślonym, nie posiadającym zwartej, zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako pewnej całości, szczególnie z funkcjonowaniem podstawowej struktury państwa (tak WSA w Warszawie w powołanym powyżej wyroku z dnia 22.08.2007 r.). Wnioskodawca występujący o udostępnienie informacji publicznej na etapie składania wniosku nie musi wiedzieć, że żądana przez niego informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej, a zatem w momencie formułowania i kierowania wniosku nie musi wskazywać powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. Wnioskodawca jednakże na żądanie organu winien wykazać istnienie wymaganego interesu, gdyż brak jego wykazania w toku postępowania skutkować musi wydaniem decyzji odmawiającej udostępnienia żądanej informacji.

W orzecznictwie sądowo –administracyjnym wskazuje się, że szczególny interes społeczny, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy, składają się trzy przesłanki: 1) działanie wnioskodawcy dla szerszej grupy osób, bowiem wnioskodawca musi wskazać, że działanie organów i innych podmiotów realizujących zadania publiczne wywołało lub wywoła skutki dotyczące potencjalnie dużego kręgu adresatów, 2) jego działanie służy społecznie akceptowalnym celom związanym z naprawą istniejących struktur administracyjnych lub społecznych, 3) możliwości rzeczywistego wykorzystania informacji w taki sposób, aby miała ona wpływ na określone działania lub sytuację (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 14 września 2017 r. sygn. II SA/Wa 447/17).

Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie składu orzekającego Kolegium organ I instancji zbyt lakonicznie odniósł się do kwestii istnienia lub nieistnienia szczególnie istotnego interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem żądanej informacji. Organ stwierdził wprawdzie bardzo ogólnikowo (powołując się na odrębne postępowanie oparte o ustawę o związkach zawodowych), że zrealizowanie wniosku nie będzie skutkowało uzyskaniem przez stronę realnego wpływu na usprawnienie działania oraz organizację pracy urzędu, nie odniósł

się jednak do pozycji i możliwości strony. Uzasadnienie tej tezy lub tezy przeciwnej powinno być przeprowadzone w oparciu o ustawę o związkach zawodowych i wykazanie czy organizacja ta ma możliwości sygnalizowania nieprawidłowości w funkcjonowaniu organu a przez to wpływania na ich wyeliminowanie (vide: art.4-8 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych- t.j. Dz.U. z 2019 r., poz.263 ze zm.). Dopiero po wyjaśnieniu tej kwestii organ będzie mógł uznać, że przesłanka odmowy udzielenia informacji publicznej została spełniona lub nie. Jak wynika bowiem z ugruntowanego orzecznictwa sądowo-administracyjnego, charakter lub pozycja podmiotu żądającego udzielenia informacji publicznej, a zwłaszcza realna możliwość wykorzystania uzyskanej informacji mają wpływ na ocenę istnienia szczególnego interesu publicznego uzasadniającego uwzględnienie wniosku. Zauważono ponadto, że dla dokonania prawidłowej oceny, czy udzielenie informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, znaczenie ma nie tylko intencja wnioskodawcy i wskazany przez niego cel, ale także istota i charakter żądanej informacji, gdyż w przepisie art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy chodzi m.in. o to, czy uzyskanie danej informacji przetworzonej może mieć realne znaczenie dla funkcjonowania określonych struktur publicznych w konkretnej dziedzinie życia społecznego i wpływać na usprawnienie wykonywania zadań publicznych dla dobra wspólnego danej społeczności (zob. I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz, Warszawa 2016, s. 80-81). Zwrócić również należy uwagę, iż inne są przesłanki oraz zakres podmiotowy i przedmiotowy udostępniania informacji na podstawie art. 28 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263). Przewidziany w tym przepisie tryb jest niezależny od tego, jaki został zagwarantowany w ustawie regulującej dostęp do informacji publicznej. Stanowi wobec niej *lex specialis* i nie podlega ocenie w ramach dostępu do informacji publicznej. Organizacja pracownicza, jest uprawniona na gruncie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej do żądania od podmiotu zobowiązanego udostępnienia informacji, która ma charakter informacji publicznej. Powyższe uprawnienie jest odrębne i niezależne od uprawnień przysługujących związkowi zawodowemu na gruncie przepisów ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 263 ze zm.) (podobnie: wyrok WSA w Opolu z dnia 21 grudnia 2018 r. sygn. II SAB/Op 90/18).

Z powyższych względów należało uchylić decyzję organu I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia temu organowi.

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, ul. Kajki 10/12, 10-547 Olsztyn. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji;
- 2) żądanie jej uchylenia oraz
- 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100,00 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie

administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

Przewodniczący: -

Członkowie: -

.....
.....
.....

Otrzymują:

1. Związek Zawodowy Pracowników Administracji Samorządowej Urzędu Miasta Olsztyna, Pl. Jana Pawła II 1, 10-101 Olsztyn;
2. Prezydent Miasta Olsztyna (z aktami sprawy).

